

AVIZ
**referitor la propunerea legislativă privind protecția copiilor
care sunt lipsiți de îngrijirea părinților pe perioada
în care aceștia se află la muncă în străinătate**

Analizând propunerea legislativă privind protecția copiilor care sunt lipsiți de îngrijirea părinților pe perioada în care aceștia se află la muncă în străinătate, transmisă de Secretatul General al Senatului cu adresa nr.BP468 din 14.09.2007,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil propunerea legislativă, cu următoarele observații și propuneri:

1. Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare protecția copiilor care sunt lipsiți de îngrijirea părinților pe perioada în care aceștia se află la muncă în străinătate, inițiatorul acesteia considerând că este necesară reglementarea prin lege a acestei problematici.

Referitor la acest aspect, relevăm faptul că propunerea legislativă se inspiră puternic din prevederile Ordinului nr.219/2006 al secretarului de stat al Autorității Naționale pentru Protecția Drepturilor Copilului privind activitățile de identificare, intervenție și monitorizare a copiilor care sunt lipsiți de îngrijirea părinților pe perioada în care aceștia se află la muncă în străinătate, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.544 din 23 iunie 2006, generând, prin lipsa unei dispoziții de abrogare a acestuia, paralelism în reglementare, interzis de art.15 alin.(1) din Legea nr.24/2000

privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Propunerea legislativă este defectuos redactată și insuficient elaborată. Întrucât îi lipsesc sancțiunile pentru neîndeplinirea obligațiilor pe care le prevede, textul său nu se constituie în veritabile norme juridice, rămânând doar la un nivel declarativ, ineficient sub aspectul aplicării sale.

Față de cele de mai sus, apreciem că propunerea legislativă necesită a fi revăzută și concepută astfel încât să aducă soluții legislative proprii și de noutate în problematica supusă reglementării, în formulări sintetice sau în formulări-cadru, de principiu, specifice acestei categorii de act normativ.

Prin conținutul său, propunerea legislativă se înscrie în categoria legilor ordinare, prima Cameră sesizată fiind Senatul, potrivit prevederilor art.75 alin.(1) din Constituție, republicată.

2. Sub aspectul sistematizării sale, pentru a răspunde exigențelor tehnicii legislative, este necesară **eliminarea art.I**, întrucât asemenea precizări sunt nu doar inutile, dar nici nu se uzitează.

3. Recomandăm contopirea **art.1, 2 și 3 alin.(1)** într-un singur articol, numerotat **art.1**, potrivit uzanței redactării actelor normative, cu următoarea redactare:

„Art.1. - (1) În sensul prezentei legi, prin termenii și expresiile de mai jos se înțelege:

- a) „familie” - ...;
- b) „copil” - ...;
- c) „**Servicii Publice de Asistență Socială**” -

(2) Se consideră familie și”.

Urmează enumerarea prevăzută în prezent la lit.a)-e).

4. La **art.1 alin.(1)**, contextul impune înlocuirea expresiei „copiilor necăsătoriți” prin „**copiii lor** necăsătoriți”.

Totodată, pentru folosirea unei terminologii unitare cu cea de la art.30 alin.(1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.97/2005 privind evidența, domiciliul, reședința și actele de identitate ale cetățenilor români, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.290/2005, cu modificările și completările ulterioare, este necesară înlocuirea sintagmei „reședința comună prevăzută în actele de identitate” prin „reședința comună **înscrisă** în actele de identitate”.

5. La art.2, recomandăm folosirea terminologiei consacrate, și anume „**copii din căsătorie**”, respectiv „**copii din afara căsătoriei**”.

Referitor la copiii pentru care a fost instituită tutela, respectiv curatela, care sunt propuși a fi beneficiari ai legii, menționăm că tutela se instituie tocmai în anumite cazuri, limitativ prevăzute de art.40 alin.(1) din Legea nr.272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, cu modificările ulterioare (ambii părinți sunt decedați, necunoscuți, decăzuți din exercițiul drepturilor părintești sau li s-a aplicat pedeapsa interzicerii drepturilor părintești, puși sub interdicție, declarați judecătorește morți sau dispăruți, precum și cazul în care, la încetarea adopției, instanța judecătoarească hotărăște că este în interesul copilului instituirea unei tutele) și că, în nici unul din aceste cazuri, copiii nu sunt lipsiți de ocrotire părintească neapărat sau în mod direct din cauza faptului că părinții se află la muncă în străinătate. Copiii aflați într-una din situațiile sus-menționate sunt, oricum, lipsiți de îngrijirea părinților, aceasta fiind, de altfel, rațiunea instituirii tutelei. Ceea ce se are în vedere prin dispoziția propusă este lipsirea de ocrotire din partea tutorelui.

Pe de altă parte, având în vedere cazurile expres prevăzute de Codul familiei în care se poate institui **curatela** (când există contrarietate de interes între **tutore** și minor – art.32; dacă, din cauza bolii sau din alte motive, părintele sau **tutorele** este împiedicat să îndeplinească un anumit act în numele persoanei pe care o reprezintă sau ale cărei acte le încuviințează – art.152 lit.c); până la intrarea în funcție a nouui **tutore** – art.139; în caz de nevoie, până la rezolvarea cererii de punere sub interdicție a minorului, când i se va institui **tutela** – art.146), aceasta apare ca o instituție de ocrotire juridică a minorului, **subsecventă**, de regulă, **tutelei**.

În considerarea celor arătate, considerăm necesară o corelare a art.2 cu titlul propunerii legislative, acesta din urmă referindu-se exclusiv la părinți, nu și la tutori și curatori.

În altă ordine de idei, menționăm că potrivit art.118 alin.3 din Codul familiei, în timpul tutelei, pentru motive întemeiate, **tutorele** poate cere să fie înlocuit. Este rațiunea pentru care sugerăm, totuși, să se reflecteze și asupra reținerii de către text și a ipotezelor tutelei și curatelei.

6. La art.3 alin.(1), menționăm că serviciile publice de asistență socială sunt organizate, potrivit art.106 alin.(1) din Legea nr.272/2004

privind protecția și promovarea drepturilor copilului, cu modificările ulterioare, la nivelul municipiilor și orașelor, aşa cum de altfel în mod corect se precizează la alin.(4) al art.3 din propunerea legislativă.

Totodată, Legea nr.47/2006 privind sistemul național de asistență socială prevede că serviciile publice de asistență socială sunt înființate și organizate în subordinea consiliilor județene, conform art.32, la nivel de direcție generală, în subordinea consiliilor locale ale municipiilor, orașelor și comunelor, conform art.33 alin.(1), la nivel de direcție sau, după caz, serviciu, în subordinea Consiliului General al Municipiului București, conform art.34, la nivel de direcție generală și în subordinea consiliilor locale ale sectoarelor municipiului București, conform art.35, la nivel de direcție generală.

Pe cale de consecință, sugerăm revederea textului, în scopul corelării sale cu prevederile sus-menționate.

La **alin.(2)**, textul este incomplet, nearătând ce supraveghează respectivele servicii. Simpla mențiune că acestea au atribuții de asistență socială nu aduce nimic nou față de prevederile art.106 din Legea nr.272/2004, cu modificările ulterioare, care stabilesc atribuțiile serviciilor publice de asistență socială organizate la nivelul municipiilor și orașelor, precum și ale direcției generale de asistență socială și protecția copilului, la nivelul sectoarelor municipiului București. Textul nici măcar nu precizează domeniul în care serviciile la care se referă au atribuții de asistență socială, respectiv cel privind protecția copiilor lipsiți de îngrijirea părinților pe perioada în care aceștia se află la muncă în străinătate, aşa cum ar trebui pentru integrarea normei propuse în contextul reglementării.

La **alin.(3)**, pentru o exprimare corespunzătoare stilului normativ, sugerăm revederea sintagmei „asistenții sociali din personalul de specialitate”, aceasta putând fi înlocuită, eventual, prin sintagma „asistenții sociali **ce formează** personalul de specialitate”.

Alin.(4) este incoherent, motiv pentru care este necesară revederea sa.

7. Întrucât **art.4 alin.(2)**, astfel cum este redactat, nu corespunde stilului normativ, propunem contopirea sa cu alin.(1), în următoarea redactare:

„Art.4. - Asistenții sociali vor identifica cazurile de copii ai căror părinți se află la muncă în străinătate, în termen de 3 luni de la

data intrării în vigoare a prezentei legi, urmând ca identificarea cazurilor nou apărute să se facă permanent”.

8. La art.5, textul este formulat inadecvat față de ceea ce s-a dorit a se exprima, motiv pentru care propunem ca acesta să debuteze astfel:

„Art.5 - De prevederile prezentei legi beneficiază copilul”.

Totodată, pentru folosirea unui stil normativ adecvat, propunem înlocuirea sintagmei „lipsit de grija” prin „lipsit de **îngrijirea**”.

În mod corespunzător, formulăm aceeași observație pentru art.14 alin.(2), unde sintagma „are în grija” urmează a fi înlocuită prin sintagma „are în **îngrijirea**”.

În același timp, întrucât copii sunt beneficiarii legii, este necesară înlocuirea sintagmei „părintelui în cazul familiilor monoparentale” prin „copilului din familia monoparentală”.

9. La art.6, din considerente de tehnică legislativă, propunem înlocuirea expresiei „numit REI” prin „**denumit în continuare REI**”.

Totodată, sugerăm o îmbunătățire redacțională, constând în înlocuirea sintagmei „identificat în una din situațiile” prin „**care a fost identificat că se află** în una din situațiile”.

Formulăm această sugestie și pentru art.10.

10. Semnalăm că două articole sunt numerotate ca art.10. De aceea, al doilea art.10 trebuie numerotat ca fiind art.11, urmând ca articolele subsecvente să fie renumerotate în mod corespunzător.

Observația este valabilă și pentru art.14, numerotat ca atare tot de două ori.

11. La art.11, pentru rigoare normativă, este necesară înlocuirea sintagmei „dispozițiile prezentului ordin” prin „prevederile prezentei legi”.

12. La art.13, întrucât potrivit art.4 lit.a) din Legea nr.272/2004, cu modificările ulterioare, prin copil se înțelege persoana care nu a împlinit vârsta de 18 ani și nu a dobândit capacitatea deplină de exercițiu, în condițiile legii, pentru evitarea unei exprimări tautologice, propunem înlocuirea expresiei „copii minori” prin „copii”.

Formulăm aceeași propunere și pentru art.14 alin.(1).

13. La art.14 alin.(1), pentru evitarea unei repetiții supărătoare, propunem înlocuirea sintagmei „plătită către SPAS” prin expresia „către SPAS”.

La alin.(2), pentru o exprimare adekvată stilului normativ, propunem înlocuirea expresiei „această taxă” prin sintagma „taxa prevăzută la alin.(1)”.

Totodată, pentru o exprimare proprie stilului normativ, propunem înlocuirea sintagmei „la venire părintelui” prin „la revenirea în țară a părintelui”.

14. La al doilea art.14, ce urmează a fi numerotat ca „Art.16”, încrucișat, potrivit art.60 din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, dispozițiile de completare se încorporează, de la data intrării lor în vigoare, în actul de bază, identificându-se cu acesta, este necesar ca trimiterea să fie făcută la „Normele metodologice de aplicare a prevederilor Legii nr.156/2000 privind protecția cetățenilor români care lucrează în străinătate, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.384/2001, **cu modificările și completările ulterioare**”.

15. Propunem eliminarea art.II și art.III, deoarece, pentru intrarea în vigoare a legii, nu este necesară emiterea unui ordin al unui ministru, ea începând să producă efecte juridice - potrivit art.78 din Constituție - la 3 zile de la data publicării sau la **o altă dată, prevăzută în textul ei**.

București
Nr. 1383/10.10.2007